

Ik droomde. Ik droomde dat ik een morgen vreselijk vroeg opstond. Het moet om ongeveer drie uur geweest zijn. Er stond een gigantisch grote oefening voor de deur. Een oefening waarin een nauwe samenwerking tussen tanks en infanterie tot stand zou komen, FTX genaamd. Na een paar uur bleek dat het prachtig weer zou worden. Tijdens het tank-trein laden, twee uur nadat ik opgestaan was, begon ik zowaar al te zweten; zo vroeg op de morgen.

De reis gaat richting Bremen, om precies te zijn het plaatsje Twistringen. Het Charlie-eskadron komt aan op het station. Natuurlijk belangstelling alom. Het is namelijk niet elke dag dat het derde eskadron van 43 Tankbataljon voorbij komt.

Charlie werkt deze oefening als een apart opererende tankeenheden. Het wordt opgesplitst in twee aparte groepen: de een onder bevel van 45 Painfbat en de ander onder bevel van 43 Painfbat. Het begin van de samenwerking verloopt stroef. Naderhand went men aan elkaar en er ontstaat een wederzijdse belangstelling.

Eigenlijk is de temperatuur te hoog om zich met een tank over de openbare weg te verplaatsen. Normaal is het zo dat boven de 25 graden niet meer over geasfalteerde wegen gereden mag worden. Toch krijgen de tankers het bevel verder te gaan, wat tot gevolg heeft dat bepaalde weggetjes er niet meer zo bijliggen als voorheen (en dat is nog zacht uitgedrukt). In sommige gevallen wordt zelfs een groot gedeelte van de weg 'opgerold'.

BRINTA

Een vreemde droom: bij tijd en wijle rijden de tanks door tarwe, rogge en aardappels, een spoor van brinta achterlatend: alles tot een moes van verschillende granen.

In een moordend tempo worden woensdag, donderdag en vrijdag allerhande opstellingen betrokken en verlaten. Dit om goed voorbereid op een eventuele vijandelijke aanval te kunnen reageren. Uiteindelijk houdt één peloton halt bij het stroompje Die Hinte. Er zijn namelijk vijandelijke activiteiten door verkenners waargenomen. Helaas laat de gesimuleerde vijand op zich wachten. Maar niet getreurd: het Charlie-eskadron maakt zich op voor de zogenaamde weekend-break aan de rand van het plaatsje Twistringen. Bij een oude steenfabriek wordt een barretje ingericht en een barbecue opgezet. Hiervan wordt na een paar dagen oefening natuurlijk gretig gebruik gemaakt. 's Avonds is er de gelegenheid Twistringen te bezoeken en de verscheidene horecabedrijven te testen.

Een heerlijke ontspannen rust na een weekje werken, maar het blijft niet altijd feest. Maandag moet iedereen weer aan de slag.

Twee andere pelotons nemen nu de plaats in van de pelotons die de eerste week onder bevel gesteld waren. Nogmaals worden enkele opstellingen betrokken. Langzamerhand maakt men zich op voor de TET: dat wil zeggen de test enkele tank. Zowel de huzaren als commandanten zullen aan de tand gevoeld worden over hun kennis van de Leopard II. Gelukkig worden goede scores behaald, dus niemand hoeft zich ergens druk over te maken. De locatie waar de test afgenomen wordt is ook merkwaardig te noemen. Achter een garage waar overdag gewoon gewerkt wordt, tussen de tanks door, alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Na een paar dagen wordt een leuk contact opgebouwd met onze burens. Als klapper op de vuurpijl worden we zelfs, in een van de laatste dagen, onthaald op koffie, koekjes, chips en frisdrank.

Eindelijk is het weer zover: er is een tijd van komen en ook in dit geval één van gaan. Adressen worden uitgewisseld en beloftes gedaan dat er zo spoedig mogelijk een kaartje van de kaserna Lange-mannshof wordt gestuurd als dank voor de goede zorgen.

's Morgens vroeg gaat de tankeenheden weer op pad en wel naar het station. De tanks worden geladen en de bestuurders en hun commandanten kunnen plaatsnemen in de trein. Langzamerhand begin ik tot mezelf te komen. Wat zijn de laatste twee weken verschrikkelijk snel gegaan.

Zaterdag 28 juni word ik wakker op mijn kamer. Ik kijk verschrikt om mij heen: waar is mijn slaapzak gebleven, waar ben ik geweest, ben ik nu dan al terug? Aan de puihooop op mijn kamer te zien ben ik inderdaad weggeweest. Er hangt een waas van tevreden gevoel in de kamer. Volgens mij was dit een leuke, goede oefening. Doe mij er nog zo'n stel.